

בס"ד. שיחת יום א' ב' תצוה, ז' אדר, ה'תשי"ג.

— לקבוצת תלמידי הישיבה, בחדרו הק' —

בלתי מוגה

א. ידוע מ"ש באגה"ק¹ ונתבאר בספר השיחות דכ"ק מו"ח אדמו"ר², שנוסף על החיוב דכל בנ"י בכללות התומ"צ, יש לכל אחד מצוה פרטית שבה צריך להיות "זהיר טפ"י"³, כיון שמצוה זו היא ה"שער" שדרכו עולים כל עניני העבודה מלמטה למעלה, ודרכו נמשכים כל ההמשכות מלמעלה למטה.

ונוסף על האמור ששייך לכאו"א מישראל, הן לתלמידים יושבי אוהל והן לבעלי עסקים — יש בזה עוד ענין השייך במיוחד לתלמידי הישיבה:

תלמידים שזיכו והביאו אותם ללמוד בישיבה, ובפרט ישיבה כזו שבה לומדים נגלה וחסידות ביחד, והנהלת הישיבה מספקת להם את כל צרכיהם הגשמיים והרוחניים — צריכים לידע שה"שער" דרכו עוברים כל עניניהם, הן עניני העליות מלמטה למעלה, והן עניני ההמשכות מלמעלה למטה בגשמיות ורוחניות, הוא — הנהלת הישיבה, אשר המינוי שלהם הוא — ככל הענינים — בהשגחה פרטית, וכמארז"ל: ש"אפילו ריש גרגיתא מן שמיא מנו לי", ועאכו"כ בנוגע להנהלה של ישיבה, ובפרט הנהלה שנתמנתה והיא באחריותו של כ"ק מו"ח אדמו"ר, נשיא ישראל בכלל ונשיא החסידים בפרט, הרי בודאי שדרכה עולים ונמשכים כל הענינים השייכים לתלמידי הישיבה⁴.

ב. כלפי מה הדברים אמורים?

נמסר לי ע"י הנהלת הישיבה ע"ד חלישות בענין המשמעת, וברגש האחריות כלפי דרכי וסדרי הישיבה.

ובכן, מה שעבר עבר, ואין צועקין על העבר, אבל מכאן ולהבא

(4) ראה זח"א ח, א.

(5) ברכות נח, סע"א.

(6) ראה גם מכתב י"ג שבט שנה זו (אג"ק

ח"ז ע' קמו ואילך).

(1) ס"ז (קיב, א).

(2) לקו"ד ח"ד שמו, ב. סה"ש תרצ"א ע' 261 ואילך. קיץ ה'ש"ת ע' 22. תש"ד ע' 105.

ע' 155. וראה גם סה"מ תש"ח ע' 240.

(3) ראה שבת קיח, ב.

צריכים לתקן את הדבר — לקבל את מרות ההנהלה באופן מוחלט, ולשמור את דרכי וסדרי הישיבה בלימוד הנגלה והחסידות בכל מאת האחוזים.

ואם ישנם טענות כלפי ההנהלה על חסרונות כו' — הרי נוסף לכך שיתכן שאינם אלא חסרונות מדומים, הנה גם אם ישנם טענות צודקות, יש להציע את הדברים בפני ההנהלה, אבל בנוגע לפועל יש לציית להנהלת הישיבה — שהרי פשוט שההנהגה במוסד של הרבי צריכה להיות בהתאם לרצונו של הרבי שמינה את הנהלת הישיבה,

ולא לנסות לילך בכח עצמו, בדרך היחיד — כי, נוסף לכך שספק גדול אם יצליחו בכך, ומסתמא, כיון שכ"ק מו"ח אדמו"ר מינה את הנהלת הישיבה, אי אפשר לילך בדרך אחרת, הרי, גם אם מצליחים בסופו של דבר ע"י הליכה בכח עצמו בדרך היחיד — לשם מה לבזבז כחות בשביל פתיחת פתח בכותל עבה ("אויסהאקן אַ טיר דורך אַ גראָבע וואַנט") בה בשעה שישנו פתח מן המוכן שבו יכולים לילך בדרך המלך, דרך הסלולה לרבים.

ג. כל האמור נוגע עוד יותר לתלמידים שבאו מארץ ישראל⁷, דכיון שע"פ דין אסור לצאת מארץ ישראל לחוץ לארץ אלא על מנת ללמוד תורה⁸ — ורק בתנאי זה קיבלו הסכם מהרבי לבוא לכאן — מוטלת עליהם אחריות כפולה לציית לחלוטין להנהלת הישיבה, ואין להם היתר להתנהג באופן אחר אפילו כי הוא זה, שאז, לא מקיימים את התנאי של הרבי, ועוברים על לא תעשה כו'.

וכמו כן בנוגע לשאר התלמידים שבאו לכאן מחוץ לארץ, וכן אלה הדורים כאן — שגם הם צריכים לציית לחלוטין להנהלת הישיבה, ולהזהר שלא יהי' אצלם מעמד ומצב ד"שנה ופירש (לא לגמרי ח"ו, אלא אפילו רק באופן של ירידה מקדושה יתירה לקדושה פחותה) יותר מכולן⁹.

ד. השי"ת יעזור לכם לקבל על עצמכם החלטות טובות הן בנוגע לשמירת סדרי הישיבה בנגלה ובחסידות, והן בנוגע לכללות ההנהגה גם מחוץ לסדרי הישיבה (בחדר הפרטי או בבית) — כרצונו של הרבי שה"עול" של תלמידי הישיבה יהי' גם מחוץ לסדרי הישיבה באותו אופן כמו בסדרי הישיבה.

(8) רמב"ם הל' מלכים פ"ה ה"ט.
(9) פסחים מט, ב.

(7) ראה גם מכתב ח' אדר שנה זו (אג"ק)
שהם ריש ע' קפא).

— תקותי שלא יהי' צורך בריבוי התבוננות בכהנ"ל, ובודאי שלא יהי' צורך במסירת נפש גדולה, שהרי גם בשכל אנושי מובן הדבר בפשטות.

והעיקר — שלא לדחות את קבלת ההחלטות טובות לאחר ריבוי זמן, אלא לעשות זאת תיכף ומיד, בערב זה.

ועי"ז תצליחו בכל הענינים, בלימוד הנגלה ובלמוד החסידות, וגם בהסתדרות בגשמיות.

